

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt

urn:nbn:de:gbv:3:1-558836-p0001-0

DFG

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt

urn:nbn:de:gbv:3:1-558836-p0002-5

DFG

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt

urn:nbn:de:gbv:3:1-558836-p0004-7

DFG

1663.

1. Beckmann, Ioh. Volk : De iuri's & chone parium
2. Beckmann, Ioh. Volk : De iuramento Cittis decisoris in specie &c. &c.
3. Beckmann, Ioh. Volk : De iuris consulto
4. Beckmann, Ioh. Volk : De natura alijec dif. forentis actionum bonae fidei et stricti juris
in jure ciuitatis
5. Biern, Wissam : De remissioneibus.
6. Beser, Arssam : De confessionibus
7. Falckner, Iohann Christopher : De jure compescum
^{in Schiltis.}
8. Falckner, Ioh. Christopher : De res debitis iustitia.
9. Falckner, Iohann Christopher : De communitate.
10. Friderici, Iohann Knobellus : De sensibus
11. Mullerus, Philippus : De magistratum minorum
constitutio.

16B.

12. Olaus, Severus Christophorus : *Regiae monastarum*
13. Olaus, Severus Christophorus : *De protestante
prescriptione ecclesie sacrae semper inviolabili*
14. Schonefeld, Daniel : *De arcanais senatus aristoteli
craticei*
15. Richter, Christophorus Philippus : *De contumacia
iusticiæ*
16. Richter, Christophorus Philippus : *De obstatio.*
17. Richter, Christophorus Philippus : *De restringenda
possessione*
18. Richter, Christophorus Philippus : *De actione
famihæ ericundæ.*
19. Schroter, Ernestus Fridericus : *De fidelitate. disputatio,
continens explicationem art. IV, V, VI et VII libro. II, sed
et quæstionum ut eas spectantibus succinctam resolutionem*

16B,

20. Schroeter, Ernestus Fridericus : *De tempore.*
- 21^a Schroeter, Ernestus Fridericus : *Tres ac prius leges
funerum. 2 Sacra.*
- 22^a Schroeter, Ernestus Fridericus : *De novatione in spe
in eis dicta.*
23. Schroeter, Ernestus Fridericus : *Pactum successorium
inter amicos diversimatiuorum liberos.*
24. Schroeterus, Ernestus Fridericus : *De renuntiationibus.*
- 25^a Schroeterus, Ernestus Fridericus : *je Testamento.*
26. Schroeter, Ernestus Fridericus : *Testatorio.*
27. Struve, Georgius Adams : *De necessaria defensione
in specie sic dicta.*
28. Struve, Georg Adams : *De muto et surdo.*
- 29^a Struve, Georg Adams : *De poenitentia et voluntatis
mutatione.*
- 29^b Struve, Georg Adams : *De inofficio testamento
et hereditatis petitio.*

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt

urn:nbn:de:gbv:3:1-558836-p0008-9

DFG

20 DISPUTATIO JURIDICA

De

NOVATIONE

IN SPECIE SIC DICTA,

Quam.

DIVINA FAVENTE GRATIA

*Magnifico ac Nobilissimo I^tcotorum Ordine in hac Illustri
SALANA permittente,*

PRÆSIDE

VIRO

*Nobilissimo, Amplissimo, Consultissimo atque Ex-
cellentissimo*

DN. ERNESTO FRIDERICO

Schrötern / HÆREDITARIO IN W
itterstädt / ICTO ET ANTECESSORE CELEBRATISSI-
MO, CONSILIARIO SAXONICO MERITISSIMO, FACULTATIS
JURIDICÆ, CURIÆ PROVINCIALIS ET SCABINATUS

ASSESSORE GRAVISSIMO,

DOMINO PATRONO, PRÆCEPTORE AC HOSPITE
SUO PLURIMUM COLENDO,

publicæ ventilationi proponit

In Auditorio Jurisconsultorum

ad diem Novembr.

Anno M. DC. LXIII.


Gottfried Hoffmann / VV EISSENFELSA.

MISN.

JENÆ,

Literis JOHANNIS VVERHERI.

Uod Jctus Ulpianus, de restitutio-
ne in integrum; titulum non egere
commendatione, quia se ipse o-
stendat, l. i. ff. de Restit. in integr.
itidem de novationis discursu præ-
dico præsenti. Cum enim subtili-
ter excogitata, §. 6. C. de V. J. E. jun-
cto §. ult. ibid. eaque utilia & quoti-

diè occurrentia §. 3. *Instit. proem. l. 25. ff. de liber. legat.*
tractare debeamus; quid quæso novatione subtilius?
imò illius & delegationis materiam totam in subtilita-
tibus juris fundatam dixit *post Vincent. Caroc. tr. de ex-
cuss. bonor. p. 2. q. 54. n. 14. Dn. Johan. Gottfried. Freyer.*
tr. de solut. c. 8. m. 3. n. 92. Quid eâ in foro magis obvi-
um? Concursus, quos vocant creditorum, in curiis
Germaniæ frequentes *Dan. Moller. in Comm. ad Constit.*
Saxon. Elect. c. 28. p. 1. n. 1. & tam familiars inveniun-
tur quam obsonia in prandiis. *Köppen. q. 56. Hering. de*
*Fidejuss. c. 27. num. 33. Ventur. de Valent. in Parthen. liti-
gijs. libr. 1. c. 13. n. 15.* sed nihil testibus omnibus, qui
gloriosæ vocis confisi munimine de prærogativâ &
prælatione ibi contendentium spem, laborantium vi-
tam ac posteros defendunt, & ambigua causarum fa-
ta dirimunt, l. 14. C. de *Advoc. divers. judicior.* in iis ex-
ceptione & replicatione novationis frequentius. Non
addam in aliis actionum figuris, ut illa jam dicta No-
vatio indies occurrat, sed eam, specificè & propriè sic

A 2

nomi-

44

nominatam, rectè aggrediar; & quo facilius & felicius progrediar, invoco nominis divini gloriam, unde in difficillimis adjumentum l. i. §. 2. C. de V. J. E. bonum initium, melius medium & optimus descendit finis. gl. & Schneidvv. ad rubr. proëm. Instit. ad lit. J. N. D. J. C. & à te B. L. si in hac intricatâ re offendisse, aut minus rectè egisse, Bachov. ad Treutler. vol. 2. disput. 27. th. 5. lit. e. aut potius radicem rationis, quam verborum corticem c. Marcion. 64. caus. 1. q. 1. observando, rudis locutor impegiisse, aut Doctorum doctrinam, quam autoritatem, Everhard. in loc. top. præamb. n. 29. sequendo, à celeberrimorum virorum opinionibus recessisse videar, veniam oro, quam & exorare, si æquus Censor, illud ut humanum facile contigisse, hoc veritati, quam disputando sectamur Cic. libr. 4. quæst. Academ. præjudicium non fecisse; postremum verò, unicuique permissum, imo mandatum Nic. Vigel. in Dialect. jur. rubr. ab authoritate p. m. 118. fuisse, a quo perpendis animo, nullus dubito. Erit itaque

CAPUT I.
De
ETYMOLOGIA.

- Novatio nomen accepit à novo, & novâ obligatio-
ne. l. i. ff. de Nov. & aëleg. ibique VVesenbec. num. 2.
1. Zæf. n. 1. Barnab. Brisson. tr. de solut. c. de novat. p. m. 85.
2. Novum autem in jure nostro non uno codemque mo-
do dicitur, ut appareat ex l. 12. ff. si quis caution. in judic.
sistend. l. 26. ff. de I.L. l. 14. C. de Judiciis. l. i. ff. de ventr.
inspic. l. un. ff. de condic. ex leg. l. 14. ff. si servit. vindic.
. l. i. §. 11. ff. de nov. oper. nunc. libr. 2. Feud. rubr. de nova
form.

form. fidel. & rubr. C. de nov. Cod. fac. Impræsentia- 3.
rum sumitur de eo, quod præexistente materia non in
aliam materiam l. 76. ff. de judic. l. 13. in pr. ff. de pign. &
hypoth. sed formam, quæ dat esse rei. l. 9. §. 3. ff. ad exhib.
l. 13. §. 1. ff. de V. S. vel partialiter vel integraliter, Goto-
fred. in gl. ad l. 1. §. 1. lit. f. ff. de nov. oper. nunc. §. 3. Inst.
q. mod. toll. obl. privativè transfertur. l. 1. ff. h. t. & d. §.
3. Inst. q. m. t. o.

Verba hæc; & novâ obligatione: ex allusione ad- 4.
jiciuntur & per ea notabiliter vis vocis exprimitur: Go-
tofred. ad d. l. 1. ff. h. t. lit. x. quod non infrequens ac-
cidit §. 1. I. de testam. §. 2. I. de tutel. l. 1. ff. de adquir. vel
omitt. poss. & fieri par est nisi definitio rei reclamet. E-
verhard. in loc. top. loc. ab etymol. 4. n. 2.

Novatio latius sumpta; impropriam comprehen- 5.
dit seu necessariam l. 29. ff. h. t. Magnif. Dn. Struv. in
Syntagm. Jur. Civil. exercit. 47. thes. ss. quæ sit per litis
contestationem vel alios modos, & vocatur à Dd. cu-
mulative. Heinrich Hahn in obs. ad VVesemb. ff. hic n. 3.
Strictius verò significat solum propriam novationem
l. 11. §. 1. l. 18. l. 29. ff. h. t. Dn. Struv. d. l. quam ut divi-
sionem generis & speciei plurimi tradunt. Schnobel. in
disp. 24. ad ff. th. 7. lit. b. Vinnius in com. ad Inst. d. §. 3.
q. m. t. o. Verius tamen est, quod sit æquivoci in sua æ-
quivocata Hahn c. l. n. 3.

Præterea & notandum, hanc voculam novationis 6.
inter eas referri, quæ mox genericè, mox specificè ac-
cipiuntur, ut adoptio pr. I. de Adopt. & injuria. pr. Inst.
de injur. Genericè accepta: denotat & delegationem;
specificè; eam quæ absque interventu novæ per-
sonæ committitur. c. 3. n. 1.

CAPUT II.

De

DEFINITIONE.

1. Definitionem nominalem excipit realis, quam constituo talem; Novatio est prioris debiti in aliam obligationem vel civilem vel naturalem *Hilliger in Donell. enucl. lib. 16. c. 20. lit. a. Perez. in C. h. t. de Nov. n. 1. stipulatō l. 2. vers. & transire in verborum obligationem. l. 5. l. 6. l. 7. l. 14. 22. & 24. ff. h. t. Vinnius & Ludvvel. in comm. ad Inst. d. §. 3. q. m. t. o. Magn. Dn. Struv. exer. 47. th. 57. Bachov. ad Treutl. vol. 2. disp. 29. th. 5. lit. a. Schnobel. c. l. inter eosdem creditores & debitores arg. à contr. l. 11. ff. h. t. transfusio. l. 1. ff. h. t. & d. §. 3. Inst. Gedd. de contr. stip. c. s. concl. 6. per tot. Quam definitionem paucis hic, & uberiorius in subsequentibus explanabo; Dicitur PRIORIS DEBITI; cum absque illo committi nequeat l. 14. ff. h. t. & intelligitur civile & naturale *infr. c. 5. de objecto. n. 3. In ALIAM VEL CIVILEM VEL NATURALLEM OBLIGATIONEM*; cum parum intersit, an novissima vel civiliter vel naturaliter teneat. l. 1. ff. & §. 3. Inst. d. t. STIPULATO; pacto enim id quod nobis ex una causa debetur, non convertitur in aliam. l. 34. ff. mandat. l. 6. C. sic cert. pet. quamvis moribus aliud hodie receptum sit. Treutler. vol. 2. disp. 29. th. 5. l. a. Althus. l. 1. Jurispr. Rom. c. 59. Hahn. d. l. n. 9. VViesenbach. in exerc. ad LL. ff. 28. th. 2. Magnif. Dn. Strauch. in diss. ad Jus Justinian. 17. §. 6. INTER EOSDEM CREDITORES ET DEBITORES: quo ipso differt specifica hæc à delegatione. Harprecht. ad d. §. 3. Inst. q. m. t. o. nu. 17. Magnif. Dn. Carpzov. in Resp. Elector. l. 5. T. 9. Bz. 105. n. 26. quæ non nisi interventione novæ personæ contingit. l. 11. ff. h. t. Brisson. d. t. de solut.*

solut. c. de delegation. in princ. TRANSFUSIO, non con. 7.
fusio, quæ duas species miscet & in unam quasi massam
redigit, arg. l. 95. §. 2. ff. de solut. Gædd. d. c. s. concl. 7. n.
¶ hic siquidem tantum species transfertur, ut in aliam
speciei formam transponatur Gædd. d. t. & differt à
translatione, quæ solum inter extrancos committitur,
gl. ad l. 1. ff. h. t. lit. I.

CAPUT III.

De DIVISIONE.

Definitionem sequitur divisio. Dividitur novatio 1.
in specificam & generalem. *Just. Meyer in Colleg. Ar-*
gentoratens. libr. 42. T. 2. in princ. Generalis continet
delegationem, & specificam, quæ absque interventu
novæ personæ celebratur, *cap. præc. 1. n. 6.* De qua po-
steriori & propria præsens instituta est dissertatio.

Subdividitur ratione causæ efficientis; in natura- 2.
lem & civilem. *l. 1. ff. h. t.* naturalis est; quam pupillus
absque autoritate tutoris vel ante obligatus, vel denuo
interveniens suscipit. *Magnif. Dn. Strauch. d. l. §. 6.* quæ
utraque explicatio recta est, quamvis secunda magis §. 3.
Inst. q. m. t. o. & d. l. 1. conveniat Bachov. ad Treutler.
d. 29. V. 6. lit. C civilis; quam init majorenxis *l. 20. ff. h. t.*

Ratione causæ formalis; in voluntariam & neces- 3.
sariam *l. 29. ff. h. t.* Voluntariam nominant, quæ stipu-
latione; necessariam quæ litis contestatione & senten-
tia contrahitur: *Perez. ad C. h. t. n. 2. Schneidevv. add.*
§. 3. Inst. q. m. t. o. Bocer. claf. 4. D. 19. n. 96. Dn. Strauch.
dissert. 17. §. 7. Quam divisionem alia ex causa Hortens.
ad d. l. 29. ff. h. t. aliâ, Zœs. *ad h. t. ff. n. 6.* impugnat,
Vultejus tamen *d. l. Jurispr. Rom. 56.* & in not. *ad Inst. d.*

§. 3.

§.3. n. 7. & ante cum Brisson. all. tr. de solut. c. de Nov.
& alii magni nominis Jcti penitus rejiciunt, contra
quos ejus tutelam graviter suscipiunt Gædd. de eontr.
stipul. cap. 5. concl. 8. per tot. Wiesenbach. in d. exercit.
28. n. 3. Nihilominus rejicientium opinionem prævale-
re, & hanc distinctionem potius esse æquivoci in æqui-
vocata cum Hahnio ad VVesenb. c. l. & saltem in forma,
non in essentiâ per litis contestationem & sententiam
antecedentem contractum novari duco cum Obrechto.
in tr. de litis contest. c. 10. n. 18. 23. & 24. Anton. Hering. tr.
de Fidejuss. c. 20. §. 3. n. 15.

4. Distributio, in novationem simplicem; quæ ma-
nentibus iisdem personis mutata forma obligationis:
& mixtam; quæ mutatis personis, manente obligatio-
ne, vel utrisque mutatis evenit, tradita à Hermannno
Vultejo d. c. 56. Jurispr. Rom. divisio specierum est.

CAPUT IV.

S U B J E C T O.

1. **H**abita ratione priori verborum, potior erit haben-
da personarum ad hunc actum habilium. arg. l. 9. C.
de his qui accus. non poss. §. fin. I. de f. N. G. & C. & per ea
quæ tradit. Sebast. Vantius de nullit. proc. Tit. quib. mod.
sentent. nulla defend. poss. n. 3.
2. Habiles itaque sunt & novare possunt omnes, qui
sunt sui juris. l. 20. ff. hic. & quibus rectè solvit. l. 10.
ff. h. t. Dn. Struv. cit. exerc. th. 58. Zæf. ad h. t. ff. n. 5. Bo-
cer. class. 4. D. 19. n. 99. nimurum ex jure proprio, non
nudo ministerio, Oswald Hillig. ad Donell. enucl. l. 16. c.
20. l. 1. vel per se vel per alios. d. l. 20. ff. h. t.
3. **E**xcipitur ergo pupillus, nisi meliorem conditio-
nem

nem suam faciat. d. l. 20. Hahn ad VVesemb. h. l. num. 4.
quod verum est ratione sui ipsius, secus quoad præjudicium tertii. Ludvvel. in com. ad Inst. d. §. n. 1. vel major factus ratihabeat. l. 9. ff. h. t.

Excipiuntur & prodigi; non ethicè sed juridicè 4.
sic dicti, & qui illis æquiparantur. l. 3. ff. h. t. Perez. in C.
h. t. n. 4. Hahn. d. l. n. 4. Dn. Struv. d. exer. 47. th. 58. Vinn.
ad §. 3. Inst. h. t.

Servi: l. 16. ff. h. t. & quidem non saltem quod 5.
dominio alieno subiecti: l. 4. ff. de stat. homin. sed & quia
juris communionem non habeant. l. 20. §. 7. ff. qui test.
fac. poss. Ludv. d. l. n. 2. & personam non sustineant.
l. 3. ff. Ne quis eum qui in jus. Novatio autem sit inven-
tum juris civilis. Gotofr. in gl. margin. ad l. 1. ff. h. t. lit. p.
& necessariò requirat personam, in quam transgredia-
tur. l. 14. ff. h. t. Hillig. in Donell. enucl. d. l. lit. i. Quod 6.
in tantum procedit, ut, quamvis alias naturaliter obli-
gentur, hīc autoritate juris pro non obligatis habeātur.
d. §. 3. Inst. q. m. t. o. ibi g. Vinnius n. 5. Schneidev. nu. 6.
Dn. Strauch. d. dissert. 17. §. 6.

Obligantur tamen ratione peculii, si ejus nomine 7.
novationem fecerūt, & liberam administrationē nacti
fuerunt. Bachov. ad Treutl. vol. 2. D. 29. th. 5. lit. d. nisi ea
pactum de non petendo vel donationem contineat.
Gotofred. ad l. 27. lit. i. ff. de pact. quæ sub liberā admi-
nistracione non continetur l. 7. ff. de donat. Menoch. de
arbitr. jud. l. 2. cent. s. cas. 432. n. 29. ut perditio. l. 3. ff. ad
SCtum Maced.

Singulari dotium favore Brisson. d. tr. c. de Nov. 8.
arcetur à factione novationis passivā mulier, ne dece-
pta egenum reum habeat. l. 22. ff. solut. matrim.

Cæterum præd. reg. quibus rectè solvitur &c. non 9.

semper obtinet, sed s̄epius per oppositam. n. 2. limitationem restringitur: l. 10. l. 25. ff. h. t. l. 27. ff. de pact. & fallit in adjecto l. 59. ff. de solut. l. 56. ff. de V. O. Dn. Struv. d. exerc. 47. th. 58. & in eo, cui delegatus est debitor l. 21. ff. hic. & in servo quoad peculium. l. 19. ff. de solut. cūm illud huic nec comprehensivē nec illativē insit, nec à specie ad speciem validē argumentetur. arg. l. 4. C. h. t.

10. At quid de duobus insolitum constitutis correis credendi, an alter altero invito formam præeuntis legalis placitie vertere & in aliam transferre poterit, dicendum? In illam incidit hæc quæstio, an corrus corruo nocere possit, quam subtile & varias continentem considerationes Practic. Ferrariens. t. 39. inform. libell. contr. plures reos. gl. 6. nu. 7. & spinolam atque intricatam vocat Heigius p. 1. obs. 37. n. 1. Sed cum textus in l. 27. ff. d. pact. negans, in l. 31. ff. h. t. de Nov. affirmans adstet, non expedita decisio, & potius ex illis videre est, non modernorum, sed & Proculi, Labconis, Neratii, Attilicini & Venulei, qui hac de causâ anxiè suam opinionem variis adductis argumentis stabilire laborat in d. l. 31. hæc in re controversiam fuisse, notante Cujacio lib. 22. obs. 6. Varii varias suggerunt reconciliationes, quas colligit Gædd. tr. de contr. stipul. c. 12. concl. 2. aliam affert Pacius cent. 7. reconcil. ad T. de Nov. q. 41. Locomamer. in q. Justin. q. 293. Cujac. ad l. 27. ff. de pact. quam postea ipse corrigit d. observ. 6. lib. 22. Heig. d. l. n. 14. Practica Ferrariens. c. l. magis violentam Ronchegallins ad l. 3. ff. de duob. reis. aliam Robert. lib. 1. sentent. recept. 25. in d. l. 27. ff. de pact. aliam Faber. l. 11. conject. c. 9. & 16. Bocer. d. l. n. 99. Magnif. Dn. Strauch. in d. diss. 17. §. 7. Gædd. d. l. & Brisson. d. tr. quas omnes examinat & explodit Bachov. ad Trent. d. 29. vol. 2. th. 6. lit. d. &

& Wiessenbach. in exercit. ad l. ff. 28. th. 10. adeò ut dif-
ficillimum sit judicare, quæ magis rem attigerit, & si
certè ullibi, hīc cum arbitro, nobis non liquere. l. 13. §.
3. ff. de recept. arbitr. aut cum Baldo in explicatione &
reconciliatione legis cuiusdam diu hærente; solvat A-
pollo! prout cum refert. Mynsing. cent. 3. obs. 23. n. 5. aut
cum Costalio; hanc controversiam non benè nisi ine-
ptè tolli posse, in d.l. 27. dicendum; in conflictu ta-
men quæ potius defendi poterit, videndum fuerit.

Alieno nomine regulariter nemo, nisi lege vel n.
homine permittente, novat, usque adeò, ut nec filius fa-
milias licet solutionis gratiâ adjectus. l. 56. §. 2. ff. de so-
lut. patris debita validè mutet. l. 8. ff. b. t. nec procura- 12
tor, nisi speciale præcesserit mandatum. l. 4. C. b. t. &
Perez. ibid. n. 4. vel expressa insecura sit ratihabitio. l. 9.
l. 22. ff. b. t. Curator autem omnium bonorum l. 20. 13
ff. b. t. l. 58. ibique Gotofred. lit. g. ff. de procurat. si bonâ
fide & non diminuendi gratiâ l. 60. §. 4. ff. mandati. ut
& tutor l. 20. ff. b. t. & agnatus furiosi faciant l. 34. §. 1.
ff. b. t. novare possunt. Zæf. ibid. n. 5.

Quæ præcedentia notabiliter fallunt in obligatio- 14
nibus passivis: illæ etenim à Curatore, vel tutori, vel
penitus extraneo quoad liberationem benè nobis in-
vitis & insciis in novationem deducuntur. l. 13. §. 10. ff.
de Acceptil. & ceu solutione tolluntur l. 23. ff. de solut.
nec obstat l. 69. ff. de R. J. nihil enim invito acquiritur
principaliter, sed per consequentiā. Donell. l. 12. c. 16. ibig.
Hilliger lit. d. Bachov. ad Treutler. vol. 2. D. 29. th. 3. lit. b.

Sed quid an, absque prævio decreto Judicis, facul- 15
tas nomina maximi ponderis tutori novandi concessa
erit? neg. Cum in delegatione hoc requiratur, Octav.
Simoncell. tr. de decret. caterisq. solennitat. in pref. n. 120.

16 p.m. 60. & per l. 22. C. de Administr. tutor. Et num obtinebit novatio, si pupillus, ut supra dictum est, n. 3. h. c. conditionem non faciat deteriorem, sed nec meliorrem, e.g. si à locuplete & æquè solvendo facilis stipulatur, quod locuples & solvendo facilis debeat: affirm. cum gl. ad l. 3. ff. h. t. per l. 47. ff. de solut.

CAPUT V.

De

O B J E C T O.

ET hæc de subjecto seu personis novantibus. Jam materiam seu objectum circa quod versatur novatio perspiciamus. Novari potest omnis res & obligatio l. 2. ff. hic, & Zæs. ibid. n. 5. Bocer. class. 4. D. 19. nn. 100. 2 Vinnius d. §. 3. I. q. m. t. o. sive verè sive fictione juris existat l. 31. ff. h. t. per moram in re debitâ l. 72. §. 3. ff. de solut. l. fin. C. de condic. ob turp. caus. l. 23. ff. de usur. & 3 fruct. VViesenbach. in exerc. ad LL. ff. Disp. 28. th. 6. sive obligatio sit naturalis, Magnif. Dn. Struv. d. exercit. 47. th. 59. Bachov. ad Treutl. vol. 2. D. 29. th. 5. lit. c. sive civilis d. §. 3. Inst. Sive genericè civilis, sive specificè & præatoria seu honoraria, ab honore propter autorem 4 §. 7. I. de J. N. G. & C. sic dicta. Nec interest utrum verbis, an re, an consensu d. l. 2. ff. h. t. an delicto sit 5 contracta l. 27. ff. de paet. Dn. Struv. d. l. th. 59. (Realis 6 tamen per stipulationem Aquilianam mutatur prævi- am l. 17. ff. de Acceptil. l. 2. & 3. eod. l. 4. ff. de transact. & 7 §. 2. Inst. q. m. t. o.) nec interest porro, an principalis, an accessoria Gædd. de contr. stipul. c. s. concl. 6. per tot. 8 an vulgaris, an privilegiaria præcesserit. d. l. Sic enim dos l. 29. ff. h. t. l. 22. §. 2. ff. solut. matrim. actio tutelæ l. 29. ff. h. t. funebres impensæ l. 17. ff. de reb. autor. ju- dic.

dic. poss. legata & fideicommissa l. 8. §. 1. ff. h. t. & l. 40. II
ff. de minor. res judicata l. 17. ff. de donat. l. 4. §. 4. ff. de 12
re judic. l. 32. C. de transact. l. 2. C. de execut. rei jud. Par-
lador. lib. 2. rer. quotid. cap. fin. §. 12. limit. 6. & 7. in princ.
animo novandi in aliam transeunt obligationem. Nec
itidem refert, an actu, an potentia præsens l. 5. l. 8. §. 2. 13
l. 24. ff. h. t. Zæf. ibid. n. 4. Perez. in C. h. t. n. 3. Bachov.
ad Treutler. D. 29. vol. 2. th. 5. lit. c. Simplex an alterna- 14
tiva l. 28. ff. h. t. l. 3. ff. de eo quod cert. loc. vel disjuncta 15
l. 26. & 32. ff. hic. Singularis vel cum alia conjuncta, 16
immutanda veniat l. 34. §. 2. ff. h. t. Magnif. Dn. Struv. d.
exerc. 47. th. 59. In potentia præsenti, seu conditiona-
tè; vel in diem incertum concepta, quæ illi assimila-
tur l. 1. ff. de condit. & demonstr. sciendum tamen il- 17
lam non prius, nisi commissam d. l. 5. ff. h. t. Magn. Dn.
Struv. d. l. commissam vero novari eo ipso momento
l. 8. §. 2. ff. h. t. & tunc conjungi horam conventionis
cum hora conditionis Gadd. de contr. stip. c. 5. c. 6. n. 37.
In diem verò certum conceptam statim mutari l. 9. ff. 18
ut legator. seu fideic. servand. l. 213. ff. de S. V. quamvis 19
ante diem ex eâ agi non possit vel perperam agatur l.
un. ff. quand. dies ususfr. l. 3. §. 6. de eo quod certo loc.

CAPUT VI.

De

CAUSA EFFICIENTE ET IMPULSIVA.

CAUSA novationis est vel propinqua vel remota: Re- 1
mota est jus, & quidem si consensum, sine quo nul-
lus contractus, nulla conventio, l. 1. §. 1. ff. de pact. nul-
lus distractus, nulla liberatio contingit l. 11. l. 35. ff. d. R.
3. §. 4. I. q. m. t. o. naturale: Si solennia spectas, civile, 2

quo respectu & dicitur inventum juris civilis *Gotofred.*
ad l. i. ff. h. t. lit. p.

3 Causa propinqua est animus hominis. §. 3. I. q. m.
t. o. l. 8. l. 22. l. 23. 31. & 32. ff. & l. fin. C. h. t. *Arnold. Vinn.*

4 d. §. 3. n. 1. & si hic abest tunc potius nova obligatio lo-
co incrementi accedit. *Jctus Argentoratens. Anonymus*
in resolut. Dialect. Inst. Justin. ad d. t. q. m. t. o. n. 3. & il-
la anteriorem declarat *Carpz. ad C. 33. p. 2. def. 17.* & di-
citur adjectio *l. 71. ff. profocio. l. 28. l. 8. §. 3. l. 6. §. 1. l. 7.*
ff. h. t. per quas ultimas leges deciditur illa pulchra

5 quæstio juris antiqui: Pone; quod actor dicat in li-
bello, numeravi Titio centum, quæ restituere stipula-
tus est, quare peto ipsum ex prædictis causis condemnā-
ri &c. Ubi proponuntur duæ actiones ad idem, con-
dictio certi & actio ex stipulatu, quarum non admittit-
tur concursus ratione intentionis, & similis ferè extat

6 casus in *l. 28. ff. de action. empt.* quæritur igitur, an va-
leat libellus? & respondet Cynus quod non: & qui-
dem rectè, nisi in continent stipulatio adjecta fuit nu-
meratum *p. d. l.* Secus hodiè ubi alterutrā actori expe-
riri datur. *Practic. Ferrariens. inform. libelli ad hypothec.*
t. 43. gl. 4. n. 6. Et hæc de efficienti.

7 Impulsiva causa iterum se offert duplex: Utilitas
ab altero tacitè vel expressè approbata, eademque
vel unilatera creditoris, aut debitoris; aut bilatera, cre-
8 ditoris & debitoris simul: vel necessitas; eaque vel le-
9 gis seu consequentiæ, vel facti seu contingentia. U-
tilitas novationem conficiendi suadet, cùm conducit,
ut pecunia nobis debita non ab ipso debitore, sed in-
termedio alio in loco restituatur: *Dn. Carpzov. ad C.*
10 *26. p. 2. def. 23. n. 1.* E. g. Si Titius debitor meus in cen-
tum, dat mihi literas ad banchum de Pinellis, & ego li-
bero

bero Titum in forma cauta Robert. Marant. *in spec. aur.*
part. 6. Tit. de test. product. n. 49. quo casu obligatio &
pecunia campsatur, i. e. mutatur: *Strach. de mercat. p. I. II*
n. 67. & novatio, præsertim cum reus dicat, do tibi ar- 12
gentarium pro me, perficitur, *Bertazol. tr. de clausul.*
instrument. cl. 33. gl. 10. num. 3. vel si creditor sit in terra 13
hostili, debitor autem in pacata, & commodo cre-
ditori pecuniam suam potius non accipere: Vel si Lu- 14
cii Creditoris mei, creditor Sempronius, sit meus debi-
tor, quo casu, si Lucius me delegat Sempronio, vel ego
delego Sempronium Lucio, omnibus utile est, magis
nostrum non solvere, quam solvere & repetere *I. 3. ff.*
de compensat. Altera causa est necessitas eaque vel le- 15
gis vel facti, non vero illa quam communis Dd. Scho-
la in litis contestatione & sententia nasci constituit
præc. c. 3. n. 3.

Hæc necessitas legis est, quâ adstringimur ad inter- 16
medium propter finem. *arg. I. 77. cum gl. Gotofred. ff. de*
adquir. vel omitt. hæred. & exemplificatur in *I. 13. §. 10.*
ff. de Acceptil. I. 57. ff. de administr. & peric. tutor. Vel
est facti, non quidem absoluta & merè compulsiva, op- 17
posita liberæ voluntati *§. 1. I. de hæred. qualit.* cùm ne-
mo cogatur aliud pro alio invitus accipere *I. 2. §. 1. ff.*
de reb. cred. Socin. de fallent. regul. reg. 404. Sed ea, quæ
est cum humanitate benigna & cum benignitate hu- 18
mana, & minus volentibus, minus tamen & nolentibus
se offert. *arg. I. 6. §. ult. ff. de offic. præsid.* veluti cum
difficulter (quod vulgo frequensque hodie accidit, quo
eò res rediit, ut si quis quid reddat magna habenda ei 19
sit gratia. *Moller. ad Const. Elect. Saxon. 19. p. 2. n. 9.*) so-
lutio exigitur integralis, creditor ab obligatione rece-
dit, & accipit particularem, quod præprimis penes de-
bito-

20bitorem belli calamitate, aut novercantis fortunæ rabiæ depauperatum fieri postulat Receß. Imperii de Ann. 1654. §. Falls aber. Manz. p. 2. conflict. prim. q. 4. per tot. Mevius in discurs. levam. inop. debit. c. 4. sect. 9. n. 7. quo
21 passu & facilius assensum præbebit, si induciis pendentibus, ratione residuæ sortis assecuratio & usuræ præstantur Dn. Carpzov. in Asyl. creditor. cap. 4. pos. 65. nu. 112. vel si res solvenda non extet, & reus animo novandi æstimationem promittat, quo casu necessitati potius parendum, & stultum est exigere, quod fieri negat natura. Zanger. tr. de except. p. 3. c. I. n. 141. Dn. Freier. d. tr. de solut. c. 4. n. 7.

CAPUT VII.

De

F O R M A.

- 1 **H**is præmissis, formam inteamur, quæ vel essentia-
2 lis vel accidentalis datur. Essentialis consistit in declaranda distractientium mente, per verba (jure Justinianeo, solennia seu stipulationem continentia; hodierno, qualia qualia, prec. c. 3. n. 5.) vel facti evidentiam, quæ si non observatur, novatio nulla est l. 2. l. 8. §. 1. l. 28. ff. h. t. l. 4. §. 4. ff. de re jud. l. 58. ff. d. V. O. l. fin. C. h. t.
4 De jure Pandectarum declarata censebatur voluntas vel tacitè dissent. Charond. ad l. 58. ff. d. V. O. vel expressè. Magnif. Dn. Struv. d. exerc. 47. th. 57. Zæf. ff. h. t. n. 11. Hilliger. in Donell. enucl. d. l. tacitè: cum præcedenti obligationi persona nova adjiciebatur, quæ quasi regula vulgaris erat. Gædd. cit. loc. c. 5. concl. 8. n. 97. & alios modos enarrat Hahn ad VVesenb. in h. t. n. 2. & Cujac. l. 19. obs. 36. modò expressè contrarium non fiebat. l. 17. ff. d. reb. aut jud. pos. §. 3. Institut. q. m. t. o. ibique Schneid.

Schneidvv. n. 10. & 11. Harprecht. n. 37. Sechard. ad l. ult.
C. h. t. n. 1. Dn. Christian. Lenz tr. de nom. & action. cess.
membr. 3. c. 4. n. 4. & 5. Expressè: si adjiciebatur spe- 6
cialiter quod animo novandi interposita esset stipula-
tio d. l. 38. l. 29. & 31. ff. h. t. Ludvvell. in exercit. ad Inst.
disp. 24. th. 7. lit. h. & plures casus, in quibus veteri jure
talis assertio necessaria erat recenset Anton. Faber. lib. 3.
conject. c. 3. per tot.

Cujacius tamen ad l. 31. ff. h. t. & Hermann Vultejus 7
in comm. ad I. d. §. 3. ibique Borchold. n. 10. Zœf. ad h. t.
ff. n. 11. Hortens. ad l. 2. h. t. Perez. in comm. C. h. t. n. 6.
& Barnabas Brissonius d. tr. de solut. d. l. ea verba; si id
specialiter, non Venulei, sed ex Constitutione Justinia-
neâ à Triboniano , quem Brissonius ejusmodi flagitia
innumerâ admisisse dicit in libris nostris, translata exi-
stunt, à quibus recedunt Tribonianique honori par- 8
cendum, & locum conjecturæ non esse relictum affir-
mant Treutler. in disp. 29. vol. 2. th. 5. lit. f. Hilliger in Do-
well. enucl. d. lib. 16. c. 20. l. q.

Sed cùm variæ de stipulantium & contrahentium
animo inciderent dubitationes, & interdum conven-
tio anterior superveniente alterâ tolleretur l. 72. ff. de
contr. empt. l. 10. ff. de Prætor. stipul. Hartman Pistor. ob-
serv. 221. interdum remaneret & accedens adjiceretur
l. 1. §. fin. ff. de stipul. servor. l. 17. ff. de reb. autor. jud. poss.
l. 44. §. fin. ff. de Obl. & Aet. vel in alteram retentis prio-
ribus qualitatibus transiret l. 46. ff. de V.O. & ita ple- 10
rumque in obscuro positum esset, quid actum fuisset.
Herm. Vult. d. c. 56. Jurispr. Rom. Justinianus no-
vationum nocentia correxit volumina , & veteris
juris ambiguities resecans sanxit , non aliter fieri 11
novationem, quàm si contrahentes specialiter remise-

C
tant

rint priorem obligationem, & hoc exprefſerint, quod
ſecundam magis præ anteriori elegerint. *I. ult. C. h. t. §.*
3. Inst. q. m. t. o. Colleg. Argentoratens. l. 42. t. 2. n. II. Lenz.
d. tr. m. 3. c. 4. n. 24. Brunnen. ad C. h. t. circa fin. Quæ
12 ſanctio tamen in Curiis Galliæ, Tulden ad §. 3. *Inst. q. m. t. o.* Hollandiæ, Vinn. inn. ad d. §. I. & Britanniæ,
VViesenbach. in exercit. 28. theſ. 3. cit. l. non attenditur;
Sed cum jura illa localia parum ad nos, hinc posthabita
13 etiam Gotofredi in not. margin. Carpzovii in *Respons. Ele-*
ctor. l. 5. t. 9. Resp. 105. n. 9. & aliorum sequacium inverſio-
ne textus d. l. ult. C. h. t. rectè concludendum erit: Nun-
quam hodiè ex conjecturis novationem colligi, ſed
contrahentium expressam declarationem desiderari.
Parlador. libr. 2. rer. quotid. c. fin. §. 12. lim. 6. n. 46. Gædd.
d. tr. c. 5. c. 9. n. 103. Fachin. 3. contr. 91. Hillig. in Donell. l.
16. c. 20. n. 20. Bocer. cl. 4. d. 19. n. 101. Perez. in C. h. t. n. 7.
Dn. Struv. d. exercit. 47. th. 57. Alioquin valere nova-
tionem, ne quidem in vim exceptionis. *Schneidvv. d.*
§. 3. I. ibique Ludvovell. in exercit. th. 7. lit. S. Fachin. l. 3.
contr. 91. & hanc ſententiam tenent *Imola*, *Paulus de Ca-*
14 *stro Raphael Cumanus.* & communem Jason (it. *Schnei-*
devv. d. l.) teste Anton. *Gabriel. comm. opin. t. de Novat.*
concl. 1. n. 56. Parlador. cit. loc. n. 45. & eam Facultatem
juridicam Marpurgensem ſecutam dicit *Gædd. d. l. VVi-*
ſenbach cit. exercit. 28. theſ. 3. & noviſſimè amplectun-
tur *Dn. Carpzov. c. Resp. Lenz. d. tr. nu. 26. Hahn ad VVi-*
ſenbec. h. t. n. 6. Dn. Strauch. alleg. diſſert. 17. n. 7. Dis-
15 ſentunt Bartol. & Angel. *l. 2. ff. h. t.* Socinus, qui con-
trariam moribus receptam afferit, & Matthesilanus,
allegati à *Parlador. cit. l. n. 44. Bachov. ad Treutler. d. d.*
29. th. 5. lit. f. & de approbatione multarum civitatum
& locorum teſtimonium afferit *Vinn. d. §. 3. Inst. h. t. n. 7.*
Alia

Alia est opinio eorum, qui affirmare audent hodi- 16
ernâ die equidem per conjecturas novationem non in-
duci, se hoc non procedere in luculentissimis & mani-
festis: *Arumeus* 2. *decis.* 3. *n.* 21. Ubi sic in Camera de-
finitum esse, ait, *Schäfer*. 1. *q.* 13. *n.* 21. *Giphan. ad l. ult. C.*
h. t. Colleg. Argentoratens. c. l. n. 11. Sed bene hanc li- 17
mitationem respuit, & contrariam sententiam Impe-
rialem esse tradit *Parlador. c. l. n. 46.* & concessò, quod
tunc novatio obtineat; non tamen hoc conjecturis
asscribendum, sed potius evidentiæ & veritati facti:
Cum neque certam verborum formulam Justiniano 18
mens fuit præscribere, legemque verbis, sed potius re-
bus ponere: & si conjecturæ & præsumtiones ex veri-
simili: *Vvesenbec. in ff. de præs. & prob. nu. 1.* colligun-
tur, & in rebus certis & definitis nullum sibi vendicant
locum, *l. 137. §. 2. ff. de V. O.* quomodo talis novatio à 19
contrahentibus expressè præsumtivè facta dicatur? *Par-*
lador. d. l.

Quam regulam, de expressione voluntatis in cele- 20
brandâ novatione apertâ, & in delegationibus obser-
vandam puto cum *Parlador. eit. l. ubi & sic Lege Regia*
Hispan. constitutum; autor est. *nu. 49. & 50. Bertazol. tr.*
clausul. cl. 53. gl. 8. p. m. 916. Dn. Carpzov. ad C. 19. p. 2. de-
fin. 16. n. 9. & 10. & in Resp. Elector. Resp. 105. libr. 5. t. 9.
Brunnem. in C. h. t. in fin. ibique Sichard. & cum Magnif.
Dn. Struv. cit. exerc. 47. th. 63. quorum & opinionem
confirmavit in suo territorio Serenissimi Elector Saxo-
niæ *decis. novell. Saxon. 64. promulg. Anno 1661.* cui in
hac ambiguae & effatu, Pauli de Castro in *l. 11. ff. h. t.*
Cæsareâ indigentis quæstionis decisione præ cæteris 21
contradicentibus, velut Mariæ veraci plus quam Ju-
dæorum turba mendaci, credendum & fidendum di-

xerima & duxerima cum Virgil. Pingizero, q. Saxon. 41. n.
19. & 23. Reinhard. Rosâ in Constit. Saxon. 7. p. 2. num. 1.
lit. d.

22 In diversam abeunt, Ludvvell. c. l. disp. 24. thes. 7.
lit. i. & d. §. 3. Vinn. n. 7. Zœf. ad h. t. n. 16. Perez. in C.
h. t. n. 12. Bachov. ad Treutler. d. v. 2. d. 29. thes. 6. lit. a.
Hahn ad VVesenb. ff. h. t. n. 8. Gail. lib. 2. obs. 30. n. 7. Moller.
ad Const. Saxon. 19. p. 2. n. 1.

23 Et omitti nequit hæc declaratio animi à novanti-
bus in poenali stipulatione : mirificè distant inter se
Dd. in decidendo hoc dubio , an nimirum per adje-
ctionem poenæ absque expressione mutetur obligatio,
& tredecim separatae numerantur de eo sententiæ , B.

24 Frantz. in exercit. II. q. 9. Simpliciter negantium
turmæ socium se ascribit Fachinæus l. 3. contr. 93. Lud-
vvell. in d. exerc. ad Inst. th. 7. lit. h. Zœf. ad ff. h. l. n. 12.
Gædd. d. tr. c. s. concl. 7. n. 57. Dn. Strauch. disp. 17. §. 7.

25 Brissonius verò distinctionem adhibet , si res ipsa in
stipulationem, & si non, venerit. d. tr. de solut. c. de Nov.
Zasius l. 1. intell. singul. c. 4. Frantz. d. l. inter obliga-
tionem dandi & faciendi distinguunt per l. 44. §. fin. ff.
de oblig. & act. in obligationibus dandi per claros tex-
tus l. 115. §. fin. ff. de V. O. l. 4. §. 7. ff. de doli mali except.

l. 41. l. 71. ff. pro soc. concedunt, in posteriori negant;
26 sed rectè ab iis Gædd. Zœf. & Dn. Strauch. d. l. divor-
tium faciunt. Nec omitti poterit specialis hæc decla-
27 ratio in novatione per confectionem novorum in-
strumentorum celebranda: Simpliciter quidem an-
teriorem obligationis formam in aliam traduci per no-
va instrumenta videtur; ex l. 57. princ. ff. de administr.
& peric. tutor. & eo inclinat Beat. Dn. Frantz. libr. 2.
resolut. 10. num. 114. Decis. Saxon. Elector. 7. edit. Anno

1661.

1661. per verb. Gegen einer Handschrift. & ita sentit Goto-
fred. add d.l. lit. G. Perez. in C. h. t. n. 5. Cujac. lib. 19. obs.
36. in fin.

Sed quid de hac facti specie statuendum: Si de-²⁸
positarius vel creditor privilegiarius usuras stipulatus
sit vel acceperit à debitore, an hoc ipso creditum & de-
positum novatum, & prærogativa amissa centebitur?
Certè si ex nobilissimorum Jutorum modernorum²⁹
observationibus petenda responsio, dubium restat nul-
lum, quin affirmativa juri foroque consona declaretur.
Sic de mercede famulorum Berlich. concl. 64. num. 79. 30
de pecunia hæreditaria, Dn. Carpzov. ad C. 28. p. 1. def. 31
59. & in Resp. Elector. lib. 4. T. 2. Resp. 16. Beuther tr. de³²
jur. prælat. p. 2. c. 29. de deposito Moller. ad Const. 28. p. 1.
n. 75. & quamvis Beuter. c. 43. p. 1. d. tr. fallentiam, quam
tacitè amplectitur Carpz. ad C. 21. p. 3. def. 16. n. 7. suggerat, 33
dubius tamen Berlichius, eam, si vera esset, auream fore
signandis literis inquit. d. concl. 64. p. 1. nu. 8. Sen.
tentia istorum ampliss. virorum his suffulta appetit ar-
gumentis, & quidem 1. sumpto à Dd. quos longo a-³⁴
gmine adducit Berlich. d. l. n. 7. autoritate, 2. à ratio-³⁵
no l. 7. §. 2. ff. depos. quam exprimit Carpzovius libr. 4.
Resp. Elect. t. 2. Resp. 16. n. 15. & C. 28. p. 1. def. 59. num. 6.
ubi dicit per id à qualitate debiti recessisse, & illud sal-
tem tacitè & per consequentiam in mutuum conver-
tisse videri creditorem. 3. ab æquitate, quâ potior est 36
causa ejus, qui usuras neglexit præ alio. Berlich. p. 1. con-
clus. 70. num. 13. 4. à diversitate nominum, cum a-³⁷
liud sit credere, aliud deponere. l. 24. §. 2. ff. de reb. au-
tor. jud. poss. 5. à confusione rerum, ex quâ absurdum 38
oritur l. 7. C. de Codicill. 6. à proprietate mutui, in 39
quod solum usuræ conventæ cadunt. 2. Gail. 5. n. 1. &

C 3

7. à de-

7. à decisione legis clarâ d.l. 7. §. 2. ff. depos. l. 24. §. 2. ff.
40 de reb. aut. jud. possid. Quibus Dn. Carpzov. Berlich.
& Moll. ratio hoc loco unicè superstructa est; quibus
41 & addi poterit 8. l. 24. l. 26. §. 2. ff. depos. & 9. mul-
42 to magis urgens textus l. 2. C. de jure dom. impetr. 10.
à confirmatione Serenissimi Electoris Saxon. decis. 7.
per v. Wenn aber der Schuldner solche Erbgelder dem
Gläubiger jährlich verzinset etc. so haben sie die Uta-
tur und Eigenschaft benebenst dem Recht und privile-
43 gio verloren/ quam si alibi non ut legislatoris, tamen
ut Doctoris celeberrimi amplecti poterimus, Sigism.
44 Finckelth. obs. I. n. 21. & II. tandem ab observantia in
foro Electorali, à Dn. Carpz. d. R. & def. probatâ.
45 Verum, cum hic ex mente contrahentium hujus
rei ex parte decisio erit petenda, monente Bachovio in
not. ad Treutl. disp. 26. de depos. th. 6. lit. a. & in dubio fa-
ciliores ad negandam, quam inducendam novationem
debeamus esse Bartol. in l. pen. nn. 3. ff. de prætor. stipul.
& si contractus duo unâ consistere possunt, tunc priori
per posteriorem nunquam censeatur derogatum. Hart-
man. Pistor. observ. 221. nn. 9. Nec, quicquam stipula-
tioni, nisi expressè positum, ut contractui stricti juris,
insit. l. 99. ff. de V. O. Hoc loco autem nec causam, nec
propositum fœnorandi habeat deponens. l. 4. ff. de
reb. cred. nec per acceptiōnem usurarum semper do-
minium transferatur. l. 31. §. idem juris. ff. Locati Con-
46 duct. nec privilegia & prælatio usque amittatur: l. 44.
§. 1. ff. de administr. & per. tutor. pactumque de accipi-
endis usuris essentiam prioris obligationis non destru-
at, Bachov. cit. l. th. 6. lit. a. & remaneat, vereor absque
causa locum legi nostræ ult. C. h. t. denegari & contra-
rium verius esse: Facili negotio defensoris obviatur
fun-

fundamentis: & ad i. respondetur, Dd. secundūm al-47
legatas leges intelligi debere. *Berlich. decis. 206. n. 8.* 2.48
legis rationem non esse sufficientem, cùm desit expressa remissio, improprietatem ipsam de notante voculā;
quasi. *Inst. de obl. quæ quas. ex contract.* & Carpzovii locum parum convenire cum iis, quæ extant l. 5. *Resp. E-
lect. Resp. 105. t. 9.* & ad C. 19. p. 2. def. 16. ubi cum Fabro,
errorem Pragmaticorum intolerabilem nuncupat, qui
jure novo ex Verisimilibus & manifestis præsumptio-
nibus contrahi mutationem debiti autumant: sed quæ 48
hic ultra fastigium similitudinis & manifestitatis, sit ve-
nia verbo, elatæ & elocatæ offendunt conjecturæ, nisi
quod deponens propter tenue usurarum lucrum do-
minium abjicere, & sua jura profundere; depositarius
verò, in eo, quod magis ex utilitate alterius sive custo-
diæ committitur; pro exiguo usu ultra insolitum fœ-
noris onus, etiam omne periculum & casus suscipere:
Alius autem creditor privilegiatus supra tedium pro-
rogatæ solutionis pro minutissimo commodo, & qui-
dem vix ac ne vix damni compensatorio, horridam
præconis vocem de bonis sui obærati debitoris expe-
ctare, & inter chirographarios, quod plerumque evenit,
inanis ex altercantum de prioritate coronâ abire ve-
lit, inde eas colligas? Ex æquitate 3. cerebrina non ju-49
dicandum sed legibus. *Heiz. p. 1. obs. 37. nu. 12.* nec ini-
quitas committitur hoc loco. l. 13. §. 1. ff. de injur. Di-
versa 4. nomina sunt, nec confunduntur, nec 5. res. 50
Obligationis causam principalem, l. 8. princ. ff. manda-
ti. initium non postfactum. l. 12. ff. ad Sct. Maced. & in- 51
tentionem agentium specta. *Dinner. tr. de interpretat.
contr. concl. 1. n. 1.* contra quam nec locatio nec mutu-
um constituitur, nisi contrahentes tale esse voluerunt.

Wc-

52 VVesenbec. ff. depositi. n. 5. Nec 6. propria commi-
scentur; Sic rei depositæ usum concedimus, Schnei-
53 devv. Inst. q. m. t. v. rubr. de mutuo. n. 16. Vel ut illa vel
eius quantitas reddatur, paciscimur, anne credimus
mutuum potius contrahi? ita videtur: depositum ta-
men est. Frantz k. exerc. 9. q. 8. n. 3. VVesenb. d. l. & ibid.
54 Hahn in obs. pract. n. 5. Schneidvv. d. l. & ipse Gail. d. l.
distinguit, inter usuras quoad formam contractus tales
55 & mentales. n. 2. Parum stringit 8. cum ipsa l. 24. &
26. ejusd. tit. legem contractus servari, & actione depo-
siti usuras peti jubet; quomodo autem contractus ser-
vabitur, vel actio dabitur, si ipso jure obligatio sublata
foret? Bachov. ad Treutler. d. 26. th. 7. lit. c. & posito;
56 nec tamen ex his legibus per l. ult. C. h. t. correctis in
præsenti materia, in simili cum Fachinæo l. 3. contr. 91.
in fin. determinationem quærendam dixerim. Nec
9. d. l. 2. C. de jure dom. impetr. hoc probat, ubi Impe-
57 rator non clare decidit, sed videbitur sic, respondet;
poterit & dici illam legem in facto priori directo con-
trario & ita in novatione ex existentiâ & evidentiâ tali,
loqui, quo evitetur iurium correctio; nec quicquam
facit textus l. 24 & 26. d. t. egressionem notissimorum
terminorum depositi & contrarietatem naturæ ur-
gens, cum multa contra naturam obligationis sæpe
58 adjiciantur, salva manente illius substantia. Dinner. d.
59 tr. concl. 8. & sic in terminis dicitur, si pupillus post pu-
bertatem usuras à tutori acceptaverit, privilegium su-
um non perdit in bonis tutoris venditis. l. 44. §. 1. ff. de
60 administr. & peric. tutor. Constitutio 10. Saxonica
novissima opinionem hanc magis adjuvat. per verb.
oder Sie mit dessen Beliebung Egen einer Hand-
schrift als ein mutuum d. nov. 7. Sc. ii. Dass beyder An-
weis

weisung nicht alleine der novation, sondern auch der vor-
rigen obligation, hypothec oder Verschreibung mit aus-
drücklichen Worten cassret und aufgehoben worden,
gedacht werden solle/ allermassen dieses in delegationibus,
so wohl als andern novationibus, woferne dieselben kräfft-
ig seyn sollen / nothwendig geschehen muss. novell. 66.
& II. Jura non justificantur exemplis, imò ipso faten-
te Dn. Carpzovio, Facultas Jurid. Lips. & VVitteberg. 61
& Senatus Appellationum Dresdensis in diversum
abierunt judicium. d. Resp. 16. lib. 4. t. 2. & quamvis il-
lud denique correctum fuerit, alia tamen, (quam ipse
refert ibid. n. 16.) supervenit causa, & sententia novis- 62
sima non semper est optima. l.l. princ. ff. de Appell. Et 63
sic in concursu der Seidelischen creditoren zu Allendorff
pronunciatum memini, ubi Gregor. H. à debitore pe-
cuniæ hæreditariæ usuras judicialiter, & instrumento
desuper confecto stipulatus erat, ad easque consequen-
das agros certos utendos fruendos acceperat, nihilo
minus, concurrentibus creditoribus recessum à pigno-
re & ære beneficiis juris nobilitato maximopere & fa-
stuosè urgentibus, residua quantitas ducernentibus Dn.
Scab. Lipsiens. Mens. April. Anno 1661. nomen & præ-
lationem antiquam, injunctâ reddendâ ratione de fru-
ctuum perceptione, retinuit, quæ sententia, interpositâ
Leuteratione, à J Ctis hujus illustris Salanæ Mens. Febr.
Anno 1662. non reformata, in rem transiit judicatam.

Et hæc de formâ novationis essentiali: Acciden-
taliter ut obligationi, inest novationi Conditio, dies, 64
modus & accessio. l. 44. ff. de Obl. & Act. Ludv. vell. in
disp. 24. ad §. 3. Inst. q. m. t. o. th. 7. lit. h. Conditio 65
efficax, quæ interponitur in ipso negotio, non post con-
summationem ejus. d. l. 44. §. 2. suspendit eam usque

D

ad

ad purificationem. §. 3. Inst. d. t. l. 8. ff. hic. Vinn. ad d. §.
n. 6. dummodo tempore existentiae adsit persona ca-
pax vel vera l. 14. §. 2. vel ficta l. 24. ff. hic. si vero condi-
tio necessariò eveniet, pura videtur contrahi. l. 9. ff. h. t.
66 Dies itidem incertus pro conditione habetur l. 75. ff.
de condit. & demonstr. certus; novationis vires non re-
moratur. l. 8. §. 1. ff. h. t. Modus est vel alternativus
67 l. 8. §. 4. l. 26. & §. 2. ff. hic. vel conjunctivus l. 26. l. 34.
§. fin. eod. Accessio inest novissimæ stipulationi. l. 9.
§. fin. l. 15. ff. h. t. §. 3. Inst. & l. fin. C. h. t.

CAPUT VIII.

De

COGNATI S.

1 **C**um novatio se habeat instar Jani bifrontis, *Zachar.*
Setser in not. ad §. 3. Inst. q. m. t. o. unoque vultu præ-
cedentis pacti corruptionem, altero vero subsequentis
generationem præ se ferat, & ita inter contractus &
distractus sit intermedia. *arg. à rubr. serie ff. & C. hic Perez.*
in C. h. t. n. 1. sequitur etiam ut illa alius alijs separatis,
2 & invicem contraria illi assimilentur. Ratione libera-
3 tionis; acceptilatio, solutio & oblatio; ratione obliga-
4 tionis; stipulatio, fidei iussio naturam illius proximè ac-
cedit: Proprius tamen utroque respectu mora in obli-
gatione faciendi, transactio, jurandum, constitutio,
litis contestatio, & prorogatio.

5 Mora vel procacia rei in obligatione faciendi
commissa efficit, ut per eam succedat obligatio in id,
quod interest: initio enim sic quasi conventum vide-
tur, ut si non fiat, illud vere debeatur. l. 24. ff. quando
dies legat. l. 68. l. 72. l. 87. l. 112. §. fin. ff. de *V. O. L. 13. ff. de*
rejudic. cùm veteres incivile esse crediderint, aliquem
ad fa-

ad faciendum cogere. l.71. princ. de condit. & demonstr.
l.45. ff. de Proc. B. Frantzk. exerc. 11. q. 1. n. 8. & in disp.
de oblig. th. 48.

Transactio: nam & per hanc anterior conventio 6
enervatur, novaque interdum constituitur. l.40. C. de
transact. ibique Magnif. Dn. Richter. nu. 8.

Jusjurandum, quod Paulus l.26. ff. de jurej. quia per
illud nova actio oritur l.30. ff. eod. t. & exceptio contra
priorem surgit. l.9. ejusd. t. ex numero novationum esse
dixit. Bachov. ad Treutl. disp. 29. vol. 2. th. 5. lit. e.

Constitutio; qua quis alienum debitum suscipit. g
l.1. ff. de pecun. constit. quo casu etiam anterior remanet
obligatio. l.59. ff. de solut. VViesenb. ad illum tit. n. 13. &
nova constituitur. d.l.1. vid. Bachov. ad Treut. v.2. disp.
28. th. 5. lit. c. Ernest. Cothman. vol. 2. cons. 1. n. 49. Faber
in C. libr. 8. t. 28. def. 31.

Litis contestatio; per quam anterior actio correo 9
aufertur credendi. Practic. Ferrarens. t. 39. in form. li-
bell. contra plures hered. gl. 6. n. 7. & delegatio celebratur
l.11. ff. h. t. & in judicio quasi contrahitur. l.3. §. idem. ff. de
pecul. accedente sententia judicis per text. l.3. C. de
nsur. rei judic. sic fidejussores postea generaliter conde-
mnati pro virilibus, non insolidum tenentur, quia an-
te aliter obligati erant. l. 1. & 2. C. si plures una sentent.
vid. VViesenbach. cit. loc. & Barnab. Brisson. d. tr. de so-
lut. cap. de nov. & tunc non tam judicij origo, quam ipsa
judicati obligatio spectatur. Brisson. d. l.

Prorogatio: quæ est termini solutionis prolonga- 10
tio, per quam actio prior usque ad tempus concessum
impeditur, & dies concessus stipulationis pars reputa-
tur. l. 1. §. 2. ff. de edend. quæ si mutatur principalis mu-
tata videtur, ut fidejussores & pignora inde liberentur;

D 2 in

in qua opinione sunt multi, & quæstionem hinc inde variis adductis argumentis tam ambiguam reddiderunt, ut Cæsareâ indigeret compositione. Joh. Köppen. *decis. 40. n. 3. Berl. p. 2. concl. 25. nu. 2.* & specialem constitutionem in foro Saxon. p. 2. C. 19. extorserit.

CAPUT IX.

EFFECTU.

1. Effectus novationis consistit in liberatione & solutione; nam qui novat soluisse dicitur *l. 21. §. 3. ff. de annuis leg. Vinn. d. §. 3. I. q. m. t. o.* & sicut solutione sic novatione ipso jure tollitur anterior contractus. *d. §. 3. Inst. l. 31. §. 1. ff. b. t. Bocer. class. 4. disp. 19. n. 103.* & in foro mercatorum opponitur, post Bartol. Jason. & alios Robert. Marant. *in spec. aur. p. 6. de execut. n. 67.* Quod verum est tam quoad principalia, quam accidentalia. Zæs. ad ff. b. t. n. 13. & C. eod. Perez n. 8. Parlador. *d. l. 2. p. 1. rer. quotid. c. f. §. 12. lim. 6. Magnif. Dn. Struv. d. exerc. 47. th. 60.* Sic hypothecæ, fidejussores & pignora relaxantur. *l. 18. ff. b. t. l. II. §. 1. ff. de pignor. act. l. 4. C. de Fidejuss. Althus. Jurisprud. Rom. d. l. c. 69. Hering. de fidejuss. c. 20. §. 3. n. 1.* nisi convenerit, ut pignora in nova stipulatione repetantur. *l. 11. ff. de pign. act. l. un. C. Etiam ob chirographariæ. l. ult. ff. quib. prior. in pign. Dn. Strauch. d. diss. 17. §. 7. Mynsing. cent. I. obs. 59. & 2. Gail. 30. n. 10. Vinn. d. §. 3. Inst. b. t. VViesenbach. d. l. th. 7. NeguZant. de pign. p. 5. m. 2. n. 13. Parlador. cit. l. n. 52.* sic actio tutelæ & dotis. *l. 29. ff. b. t. funebrum expensarum*
- 7 prærogativa *l. 17. ff. quib. ex caus. in poss. eat. separatio-*
- 8 *nis indultum l. 1. §. 10. ff. de separat. l. 2. C. de reb. autor. jud. poss. Magnif. Dn. Richter. tr. de jure & privil. credit. c. 1. de jur. separat. nu. 126. & 129.* & paratæ executionis be- nefi-

neficium. l. 2. C. de execut. rei judic. l. 4. ff. de re judic.
l. 40. ff. de minor. & competentiæ privilegium in dona-
tore l. 33. ff. h. t. & marito respectu reddendæ dotis l. II
41. ff. de re jud. nec obstat l. 32. ff. solut. matrim. amit-
tuntur, usurarum cursus præcluduntur l. 18. & 29. ff. 12
h. t. poena evitatur l. 15. ff. h. t. l. 113. ff. de V. O. Perez in
C. hic. nu. 8. mora purgatur l. 17. ff. de condic. furtiv. l. 13
72. ff. de solut. l. 8. & 14. ff. h. t. non adversante. l. 31. 14
eod.

Insuper & alter effectus est novæ actionis constitu- 15
tio l. 2. C. de Execut. rei judic. quo intuitu dicitur con-
tractus Gædd. d. tr. c. I. nu. 72. Hilliger in Donell. enucl. l.
16. c. 20. lit. s. & transit in eum quoque, qui antea acci-
dentaliter interfuit anteriori obligationi, & jam ab illa 16
liberatus est; Sic procurator, l. 67. ff. de proc. tutor l. 5. ff.
quando ex facto tutoris. administrator Reipublicæ l. 3.
§. 2. C. de Administr. rer. ad civit. pertin. licet finito of-
ficio, adhuc ut principalis convenitur. Sufficit au- 17
tem ut hic novus contractus vel civiliter vel naturali-
ter teneat. §. 3. Inst. q. m. t. o. ibique Vinn. n. I. D. Struv.
cit. l. thes. 59. & parum refert, si plures adsint causæ fina-
les, utra consistat. Everhard. in Loc. top. loc. à contrario.

82. n. 19. Notandum etiam hoc loco venit, quod 18
ea, quæ in novationem deducuntur, qualitatem & na-
turam anteriorem penitus amittant, novamque indu-
ant essentiam, & si in illa conventione, loco accessoriis;
hâc principalis nomine veniant: Veluti si alius valor 19
est monetæ, tempore obligationis antecedentis, & alius
tempore novantis, tunc tempus novationis erit inspici-
endum, & secundum illud solutio præstanda. Berlich.
decis. 153. ubi tradit sic à Jctis Lipsiens. pronunciatum, &
memini paucis abhinc septimanis Mensē August. anni in-

stantis itidem in Curia Provinciali Electorali Lipsiensi obseratum fuisse, in causa Mariae G. à L. viduae superstitem hered. contra nobilissimum A. B. à B. quod & requirit in foro Saxon. Electorali, das Churfürstl. Sächs. Mandat wegen der reduction, §. und so viel erstlich ic.

Vel, si Titius Cajo 1000. fl. & tot loco interesse debens, hoc Titii nomen Cajus per novationem delegat Sempronio creditori suo, quorum etiam exolutionem Titius promittit: tunc si in mora est, tenetur ultrius de usuris, usque integrum summam sortis illæ a scendant & in quantitatem 4000. fl. excrescant. Quod schema in terminis ponit, & sic in hac alma à Collegio Iuridico judicatum, sibique à Magnif. Dn. Struvio sententiam communicatam fuisse refert, Dn. Otto Philipp. Zepper. in discurs. jurid. decem illustr. materiar. tit, de anatocism. g. n. 39. quod multo magis procedere existimat B. Frantzkius Wenn der Schuldner neue Brief und Siegel ausgeantwortet id est, ut se ipsum explicat, alias enim ex nuda confectione novorum documentorum id vix evincitur, quæ magis ad facilem probationem, quam essentiam novationis pertinet. l. 4 ff. de fid. instrum. si novatio celebrata sit, lib. 2. variar. resolut. res. 10. n. 114.

CAPUT X.

De

CONTRARIIS.

PERspectis causis novationis constitutivis jam concludendo & destructivas perlustremus. Destruitur novatio vel quatenus est in fieri, quod impropriè dicitur; cum privatio præsupponat habitum. princ. Inst. de Libert. l. 208. ff. de R. J. & accidit facillimè, per abstra-

abstractionem caularum constituentium , Aristot. in
top. & Ulpian. l. 35. ff. d. R. 3. sic destruitur vel oriunda
cohabetur potius ex defectu formæ. l. 14. ff. h. t. quod
obstaculum est firmissimum. Vant. de null. process. c. i.
n. 14. materiae. l. 5. l. 24. l. 31. ff. h. t. Bachov. d. d. 29. th.
5. l. c. vel subjecti recipientis. l. 14. §. 1. ff. hic. vel finis.
§. 3. Inst. d. t. & l. 1. ff. eod. Hilliger in Donell. c. l. lit. d.

Quatenus est in facto, seu contracta, tunc eadem 23
variis ex causis annullari vel tolli poterit , inter quas
eminentiores sunt; dispositio legis prohibitiva ut in
l. 22. ff. solut. matrim. & in obligationibus minoren-24
um l. 20. ff. h. t. Læsio immo-25
dum illi dans causam. l. 22. ibique Gotofred. in l. d. ff. solut.
matrim.

Exceptio in factum, si filius fam. mutuam accepit²⁶
contra Sctum Macedonianum pecuniam, & paterf. fa-
ctus animo novandi ejus solutionem stipulatus est per
ignorantiam l. fin. ff. ad Sct. Maced. secus si scienter.
l. 2. C. eod.t. Periculum, ex pacto in debitore rema-27
nens, etiam efficit, ut creditor non obstante novatione
eundem conveniat. l. 45. §. 7. ff. Mandati: Item resti- 28
tutio in integrum. l. 27. §. pen. l. 50. ff. de Minor. l. un. C.
de reput. Caspar Manz. tr. de Rest. in integr. t. 2. nn. 227.
quo casu & in eum statu quo antea erat prior obligatio
quoad creditorem, res recidit. Manz. d. l. per d. l. fin.
Actio de dolo. l. s. C. de dol. Actio in factum, si ab eo²⁹
læsi erimus, quibus reverentiam aut obsequium debe- 30
mus. d. l. s. C. de dol. Actio rescissoria; si mulier con- 31
tra Sctum Vellejanum alienam suscepit obligationem
& resilit, creditori in priorem debitorem & fidejusso-
res conceditur. l. 10. C. ad Sct. Vellejan.

Tan-

Tantum : Congruè materia socia delegationis adderetur , sed cum angustiis pagellarum nec includi poterit , nec animus , propositum transgredi , tulcerit , subsisto , illamque futuræ , DEO & die permittente disputationi consecro . Domino nostro JESU CHRISTO , unico omnis reatus novatori , qui animo per sacrosanctam incarnationem , verba vitam & mortem claritate clarius specialiter expresso , exprimissor nostra suscepit debita , poenam , quam æternam dilacerationem & dissecationem cruentæ duarum tabularum leges , non solvendo existentibus , atrociter minitabantur , sustulit , & præstita solutione , plenis simam liberationem & securitatem nobis paravit , illi , inquam , cum Patre & Sacro .
Spiritu sit

LAUS, ET HONOR, ET
PERENNIS GLORIA!

SSust

Mit des Edlen Schröters Ruhm
Euch mein Freund, Minerva Bruder,
Iso selbsten mit begleiten
Zu der Pallas Eigenhum/
Dass ihr könnet überschreiten
Helikons gebüschte Höhen/
Auff dem Gipfel bliebet stehen?
War dieses der Magnet/
Der Euch ihm sich angezogen
Nach der grauen Ewigkeit/
Dass Ihr mit Ihm überwogen/
Was man hält vor Endlichkeit
Rechnet zu der Nichtigkeit?
War dir der Paß-Brieff dir?
Wornach Ihr stets gestrebet
In der Chariten Schoß?
So habet ihr erlebet/
Geschlossen auff das Schloss
Des heuren Pindus Pforten.
Zeiget nur frölich das rheureste Siegel
Unser beschrienen Musen-Schaar
Reichert des Schröters stets grünende Flügel/
Welche nicht zwinge das Parcen-Paar/
Wird Euch der Zynthus gerne zulassen/
Dass Ihr den Palmenbaum möget anfassen.
Seht wie die Pallas doch selbsten so eilet/
Windet den ewig-stets-grünenden Krantz.
Klio auch gleichfalls sich gar nicht verweilet/
Führet Euch zu dem vergötterten Tanz;
Wil Euch das rheure Zweig selbsten herreichen
Euren Ruhm mit den Chariten vergleichen.
Ey nu so eilet und holet die Krohne/
Die euch erworben cur saurer Fleiß

E

Neh:

Nehmet Sie als zum verdieneteren Lohne
Vor den vergossenen heissen Schweiß/
Dass Euch der Fama geflügelte Wagen
Möge bis über die Sternen hinragen.

Welches dem Urheber dieses Werkes/ als set-
tem vielgeneigten Hn. Tischgenossen/hoch-
werthen Freunde zu Ehren eifertigst mit
schuldiger Feder entwerffen wollen
Stats Victor von Mandelßloß / Eq. Br.

Ex da der Silber-Sternen Schluss
Mich führt in abgelegne Gränzen/
Die nicht von hiesiger Sonne glänzen/
Und da ich Abschied nehmen muß
Von dem drey-fach-bestromten Linden
Traff mir gewünscht das Glücke zu
Dich hier/O Bruder-Freund/zu finden/
Wo Febus herscht in solcher Ruh.
Was ist's was man alda beginne?
Fragt ich/wie wilt du ewian besser
Dich lezen an dem Kunst-Gewässer
Das von dem Pferde-Brunnen rinn?
Wie wilt du forschen in den Schrifften
Die aufgesetzt Justinian
Sich Sterbens-freyen Ruhm zu stiftten?
Nein: Darum ist's wohl nicht gehan?
Nein: Leipzig das dir war geneigt
Mit seinen feuschen Kastalinnen
Hat dir auff deren heilgen Zinnen
Dis meistens reichlich zugereicht.
Eh andre sich geschickt zu hören
Was Themis ihnen vorgebracht/
Da hastest du die theuren Lehren
Gefasst und eigen dir gemacht.
Dein Zeugnis wird durch sich bewährt:
Wo der Astree Wage theile/
Und

Und wo mit Blut und Glüten heilte
Die Frevel That ihr Rächer-Schwerdt;
Do ist durch dich hindurch gedrungen
Die Unschuld die fast war gericht.
Hingegen mancher auch gezwungen
Zu leisten was Ihm hieß die Pflicht.
Dein kluger Kiel und treuer Rath
Hat deinen Ruhm entdeckt vermehret
So daß wo man den Purpur ehret
Man dich dadurch erkennet hat:
Dem seiner Ahnen Preis erhoben
Der/ und Menalkas ehret dich/
Auch melden selbst die schönen Proben
Die du gethan/ in Städten sich.
Und dieses gibt genug an Tag/
Dass du vielmehr geschickt zu sagen/
Was Rechtns seyn als nachzufragen/
Und wann ichs kühnlich sagen mag
Was du noch wilt verschwiegen wissen
Du kommst zur Themis Hoffstatt hers
Um das dieselbe zu begrüssen
Was künftig seyn wird dein Begehr.
Was sich ein anderer wehlt zur Braut/
Das ist bey dir ein neuer Tittel
Und was ein anderer braucht vor Mittel
Dadurch Er zu erlangen traut/
Die Liebe seiner liebsten Lieben
Das ist bey dir die Ankunft hier
Es were sonst wohl nachgeblichen
In fall gefehlt die Ehrbegier.
Die Themis blickt dich lächelnd an/
Wo täglich ihre Priester lehren
Da lässest du dich rühmlich hören
Sie hat ein Wohlgesallen dran:
Glick zu wünsch ich/ und das empfangen
Du möchtest bald das Ja-Wort sag

Wenz

Wenn du's begehrest! Dein Verlangen
Das reiche selbst der Himmel dar.

*Hac infucati affectus testandi gratia Dn. Autori hujus
disputationis, Advocato apud Leucopetræos bila-
rioris famæ Amico suo integerrimo & nuper for-
tuito Jenæ viso, retromittebat è Lipsiâ*

Johann Ernst Rodrig, Itineri versus
Italiam accinctus.

Wie hör ich, wie kommst du auf Deliens Anent?
Die Werke der schönen Camenen zu schanen.
An unserer Saalen klaz-plazschernden Flut?
Wie meinst du, Herr Bruder, hier wieder zu finden
Die fröhlichen Stunden, die unter den Linden
Uns reichte die jährliche Pärde zuvor?
Du fehlest, wo dieses sehn deine Gedanken?
Man findet nicht solches in hiesigen Schranken?
Hier sehn uns die Götter der Freude nicht gut?
Hier giebet Jachus unfremdliche Blicke
Und Zeres und Nereus die haben ein Haus?
So ist auch was Zyprys von Göttern erfischet
Fast meistens in Meissen zur Pleise gewischet?
Was aber der lahme Vulcanus gestift?
Dasselbe das ist wohl: Und anderer Gifft
Welcher der Jugend die Jugend entziehet
Derselbig ist längsten verwiesen allhier.
Hingegen so strahlen in pralender Zier
Das löbliche Wissen die liebliche Kunst
Und heben hoch ihre Liehaber empor.
Auch dieses wird einzig dir lieblich geachte
Und weiset im Fleisse mit Preise sich aus?
Weil selbsten dein Wesen die Themis ansiehet.
Wohl Bruder ich wünsche mit treulicher Gunst
Und günstiger Treue daß balde du mögest
Erhalten bey solcher die purpurne Pracht
Und wornach du selbsten Belieben sonst trägest.

E. B. M., P. L. & J. U. St.

SS(°)S

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt

urn:nbn:de:gbv:3:1-558836-p0045-4

DFG

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt

urn:nbn:de:gbv:3:1-558836-p0046-9

DFG

KD A 7

Farbkarte #13

B.I.G.

Black

3/Color

White

Magenta

Red

Yellow

Green

Cyan

Blue

